

nogle færdige positioner, som så ender med at gøre det umuligt for os at få forbedret noget, som alligevel sker, men hvor vi kan sætte vores præg på det, så det får den drejning, vi gerne vil have.

Jeg var også ligesom statsministeren meget glad for hr. Villy Søvndals indlæg, og der er meget i hr. Villy Søvndals forslag til vedtagelse, som jeg også er enig i. Det er meget vigtigt, at samarbejdet i EU udvikles, så åbenhed, nærhed og demokrati bliver fremmet. Det står også i vores forslag til vedtagelse.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi skal udbygge velfærdsmodellerne. Vi nævner også at sikre fuld beskæftigelse. Vi mener også, at man skal fremskynde markedsadgangen for udviklingslandene til det europæiske marked. Det er det, vi arbejder for i WTO's Doha-runde. Der er jo også kommet en ny bevægelse fra Frankrigs side de seneste dage.

Jeg synes, der var realisme i forhold til det europæiske projekt. Som én sagde heroppe i dag, diskuterer vi jo ikke længere, om det skal være ja eller nej til EU. Vi taler nu om indretningen af det kommende EU. EU er altså kommet for at blive.

Men det er klart, som hr. Villy Søvndal var inde på, at EU skal kunne klare mere selv i fremtiden. Det er jo det, det her drejer sig om. Vi er nu med 25 lande blevet en meget væsentlig faktor, der selvfølgelig også må spille den rolle, som vores store befolkningstal, verdens stærkeste økonomi er forpligtet til. Det gælder både i det globale med handelspolitikken, det gælder også i udviklingspolitikken, det gælder selvfølgelig også i den fredsskabende politik.

Jeg var netop meget glad for, at hr. Villy Søvndal bemærkede, at vi faktisk er i stand til i FN at skabe fælles EU-holdninger. Hr. Villy Søvndal var der under det danske formandskab, og jeg ved fra nærmeste hold, hvordan den danske formand, som vi havde derovre – det var altså ikke mig, det var vores ambassadør – hele tiden arbejdede for at få skabt fælles holdninger. Det lykkedes os jo også med de emner, som hr. Villy Søvndal nævnte.

Men jeg vil ligesom statsministeren godt understrege, at det her med, at EU nu skal være en modsætning til og i modstrid med USA, er ikke rigtigt. Sådan løser vi ikke verdens problemer. Vi løser verdens problemer, hvis vi kompletterer hinanden. Vi kan være uenige, og så kan vi i dialog få flyttet hinanden. Det er faktisk, hvad der skete, også omkring FN-sporet i Iraksagen, hvor

EU lagde meget, meget kraftig vægt på, at man gik gennem FN.

Det er også, hvad der skete, som hr. Villy Søvndal nævnte i forbindelse med Mellemøsten, hvor EU i kvartetten har en indflydelse i Mellemøstenpolitikken, som ingen af os ville have haft uden for kvartetten, hvilket altså betyder, at USA ikke kan skabe fred i Mellemøsten alene. EU kan heller ikke, men tilsammen har vi en mulighed for at få sat den proces på nogle skinner, som må kunne føre til tostatsløsningen og en forbedring af forholdene i området.

Når man så taler om Irak, så spørger jeg altid dem, der kritiserer USA meget, selv om USA jo er gået gennem FN og forhandler i FN: Jamen, I vil gerne af med Saddam Hussein? Jo, det vil de gerne. I vil gerne af med masseødelæggelsesvåbnene? Jo, det vil de gerne. Jamen, hvordan vil I komme af med dem? Ja, det ved de ikke.

Det er jo kun en stærk alliance mellem USA og EU, som kan være med til at sikre dét. Tilsammen kan vi altså meget, hver for sig kan vi ikke så særlig meget, og Europa og USA gør bedst i at samarbejde for at finde løsningerne.

Jeg var meget glad for hr. Villy Søvndals åbenhed, og som sagt er forslaget til vedtagelse også godt. Det rimer også i meget høj grad med det, jeg har sagt i min tale suppleret med det notat, vi arbejder med.

Hr. Sjørnsen. De nationale parlamenters nye muligheder og opgaver lagde hr. Jann Sjørnsen vægt på. Det gør jeg også. Det er meget vigtigt, når vi nu i den nye forfatningstraktat skal have sikret, at nærhedsprincippet bliver bedre vogtet. Hr. Keld Albrechtsen spurgte f.eks., hvilke nyheder der var i det her. Jamen, en af nyhederne er den meget kraftige styrkelse af de nationale parlamenter, som vil gøre det muligt, som hr. Jann Sjørnsen jo var inde på, at få nogle opgaver, som betyder, at nærhedsprincippet bliver bedre vogtet.

Altså, som jeg sagde i min tale: Det er godt nok at have en nødbremse, men det er ikke så godt, hvis man bare ender med at stå med den i hånden, og så sker der ikke noget. Derfor skal vi have en mekanisme, som bevirker, at de nationale parlamenter sammen kan trække i nødbremsen, når man synes, at Kommissionen eller Ministerrådet overtræder nærhedsprincippet. Så skal toget standses, og så skal der forhandlinger til.

Så jeg er ganske enig med hr. Jann Sjørnsen i, at for at sikre det folkelige engagement og netop det, som fru Arnold var inde på, at vi præcist